

Ristin valossa

Pyhän ristin seurakunnan lehti 2/2016

Pyhän Mikaelin kappeli, Pietarsaari

Detta blad innehåller också svenska artiklar

This issue contains articles in English

Ten numer zawiera artykuły w języku polskim

Isä Stanislaw Zawiłowicz SCJ, isä Jigger Ganados SCJ ja nuorten ryhmä Wadowicessa, Puolassa, kirkossa, jossa Karol Wojtyla sai kasteen.

Sinikka Meurman, isä Stanislaw Zawiłowicz SCJ Czestochowan Musta Madonnan pyhäkössä, Puolassa.

Maailman nuortenpäivät

olivat meille kaikille suuria ilon päiviä, mutta ei tavallisen, vaan evankelisen ilon päiviä. Vastaantulevien ihmisten moninaisuus hämmästytti meitä, ja me kaikki tunsimme samalla yhden yhteisen päämärän ja yhteen uskon – tämä kaikki yhdisti meitä toisiimme.

Suomesta lähdimme jo 15.7 lentäen Turusta Gdanskiin. Jatkoinme sieltä koko Puolan halki Krakovan suuntaan, tarkemmin Weglowkaan, pieneen kylään, joka sijaitsee entisen Puolan pääkaupungin liepeillä. Weglowkassa meidät otettiin vastaan riemulla ja kunnianosoituksilla. Sydämellinen vieraanvaraisuus ympäröi meitä koko oleskelumme aikana. Ennen virallista maailman nuortenpäivien aloituspäivää vierailimme lähistöllä olevissa pyhäköissä.

Teimme pyhiinvaellusmatkan Kalwaria Zebrzydowskaan, jossa sijaitsee Kristuksen kärsimystietä kuvaava kalvaario (maisemapuisto, jossa on Jeesuksen ristintien kärsimykselle omistettuja kirkkoja ja pieniä kapelleita), joka on Krakovan hiippakunnan tärkeä Neitsyt Marian kunnioituksen kultikeskus. Sen jälkeen vierailimme tietysti Czestochowassa, Jasna Goran pyhäkössä kunnioittamassa Puolan Kuningataria, Mariaa. Meillä oli myös mahdollisuus tutustua Wadowiceen – Karol Wojtylan syntymäkaupunkiin. Lisäksi kävimme Chorzowan kaupungissa ja Piekary Slaskissa, Silesian hengellisessä keskuksessa.

Viimeiset päivät ennen päivien virallista alkua vietimme Krakovassa, josta oli muodostunut satojen tuhansien nuorten Kristuksen seuraajien keskus. Monivärisessä väkijoukossa liehuivat lähes kaikkien maiden liput ja kuulimme kaikkien maanosien kieliä.

Kun alkoi meidän kaikkien yhteinen kokoontuminen paavin johdolla valtavalla alueella, monikansallinen ihmisyhteisö muodosti epätavallisen kuvan kirkosta, kuvan joka on ehkä erilainen jokaisessa seuraajassa, mutta kuitenkin yksi Hänessä, joka johtaa Kirkkoaan.

Tämä upea tapahtuma oli uskon, ilon ja yhteisöllisyyden festivaali. Pitkien kävelymatkojen aikana nuorten suusta ei kuulunut koskaan valitusta, vaan tervehdysten ja hyvien toivotusten huudahduksia. Valtavan ihmisyhteisön keskellä kukaan ei tuntenuit itseään tungokseen hukkuneeksi, vaan pikemminkin ystävällisyyden ympäröimäksi.

Yksinkertaiset ja selkeät paavin lausumat sanat tavoittivat nuoret hyvin ja toivomme, että sanat jäävät heidän mieliinsä ja jättävät heihin jälkensä.

Koko maailmalle ja meille kaikille mukana olleille Maailman nuortenpäivät olivat suuri elävän uskon ja Kristuksen todellisen läsnäolon todistus, Herran, joka vastoin kaikkia ennakkoon-odotuksia ja laskelmia, haluaa muuttaa maailman paremmaksi ja muotoilla jokaisesta meistä kauniimman.

isä Stanislaw Zawilowicz SCJ

Piispa Teemu Sippo SCJ nuorisoryhmämme kanssa

Paavin tuloa odotellessa Krakovassa

World Youth Days

were great days of joy – not in an ordinary way, but days of evangelical joy. The vast variety of people we met amazed us and, at the same time we all recognized one and the same goal and faith – all of this united us to one another.

We left Finland already on the 15th of July, flying from Turku to Gdansk. We continued from there, traveling through all of Poland toward Cracow, more specifically Weglowka, a little village which is situated close to Poland's old capital city. We were received in Weglowka with joy and ovation. The heart-felt hospitality surrounded us throughout our entire stay.

Before the beginning of the official World Youth Days we visited holy places in the vicinity. We made a pilgrimage to Kalwaria Zebrzydowsk, where the way of Christ's suffering is pictured in a "Calvary" (a park where there are churches and little chapels). It is an important cult center in honor of the Blessed Virgin Mary in the diocese of Cracow. Of course after that we visited Czestochowa and Jasna Gora, the shrine honoring Mary, the Queen of Poland. We also had the possibility to visit Wadowice, the birthplace of Karol Wojtyla. In addition we visited the city of Chorzow and Piekary Slaskie, the spiritual center of Silesia.

We spent the last days before the official beginning of Youth Days in Cracow, which had become the center of hundreds of thousands young followers of Christ. The flags of almost all the countries of the world flew over multi-colored crowds of people and we heard languages from all parts of the world. When we all gathered together in a vast area for our meeting with the Pope, the international crowds of people formed an unusual picture of the Church, a picture that is maybe different in each individual follower, but is one in Him who leads His Church.

This wonderful happening was a festival of faith, joy and community. There was not a complaint from the young people during the long walks, only shouts of greetings and good wishes. In the midst of this huge crowd no one felt lost in the press, only surrounded with friendship.

The simple and clear words of the Pope reached the youth well and we hope that the words remain in their minds and leave their mark. To the whole world and to all those who participated in World Youth Day, the days were a witness to our great living faith and Christ's real presence; the Lord, who against all expectations and calculations, wants to change the world for the better and shape each of us into greater beauty.

Fr. Stanislaw Zawilowicz SCJ

Världsungdomsdagen

var för oss alla en dag av stor glädje, men inte av vanlig, utan av evangelisk glädje. Mångfalden i de mänskor vi mötte förvånade oss, och vi kände alla samtidigt ett gemensamt mål och en gemensam tro - allt detta sammanband oss med varandra.

Vi avreste från Finland redan 15.7. med flyg från Åbo till Gdansk. Vi fortsatte därifrån genom Polen mot Krakow, närmare bestämt till Weglowka, en liten by utanför Polens förra huvudstad. I Weglowka togs vi emot med glädje och högaktning. Den hjärtliga gästvänligheten räckte under hela vår vistelse. Före de officiella väldsugndomsdagarna besökte vi kyrkorna i närheten.

Vi gjorde en pilgrimsfärd till Kalwaria Zebrzydiska, där ett kalvarium (en landskapspark med kyrkor och små kapell) som visar Kristi lidandets väg finns, och som är ett viktigt kultcentrum i Krakows stift för vördnaden för Jungfru Maria. Därefter besökte vi förstås Czestochowa, helgedomen Jasna Gora där vi visade vår vördnad för Polens Drottning Maria. Vi hade också möjlighet att besöka Wadowice - Karol Wojtylas födelseort. Dessutom besökte vi staden Chorzowa och Piekary Śląskie, Ślesiens andliga centrum.

De sista dagarna före det officiella programmet tillbringade vi i Krakow, som hade blivit ett centrum för hundratals ungar som följer Kristus. I den mångfaldiga mängden mänskor syntes nästan alla länder flaggor och vi hörde språk från alla världsdelar.

Då vi alla, ledda av påven, samlades på det enorma området, bildade mänskorna från alla länder en ovanlig bild av kyrkan, en bild som kanske är olika i varje medlem, men ända en i Honom, som leder sin kyrka.

Detta fantastiska tillfälle var en festival för tron, glädjen och gemenskapen. Under de långa vandringarna hördes aldrig någon klagan från ungdomarna, utan utrop av hälsningar och lyckönskningar. I den stora folkmassan kände man sig inte klämd, utan i stället omgiven av vänner.

Påvens enkla och klara uttalanden nådde ungdomarna och vi hoppas att de skall minnas hans ord och orden lämna sina spår i dem.

För hela världen och för alla oss som var med var världsungdomsdagen ett mäktigt vittnesbörd över levande tro och Kristi verkliga närvaro, vår Herre som trots alla förhandsuppfattningar och odds vill göra världen bättre och allas våra liv vackrare.

Fr. Stanislaw Zawilowicz SCJ

Światowe Dni Młodzieży

były dla nas wszystkim czasem wielkiej radości, ale radości niezwykłej, ewangelicznej. Zadziwiała nas różnorodność spotykanych ludzi, a jednocześnie wszyscy czuliśmy więź. Jeden cel i jedna wiara – to nas łączyło.

Wyruszyliśmy z Finlandii już 15 lipca. Samolotem z Turku dotarliśmy do Gdańska. Stamtąd wyruszyliśmy w podróż przez całą Polskę w kierunku Krakowa, a dokładniej Węglówki, malej wioski niedaleko dawnej stolicy Polski. W Węglówce przyjęto nas z wielką radością i honorami. Przez cały nasz pobyt doświadczaliśmy serdecznej gościnności. Czas przed rozpoczęciem światowych dni młodzieży spędzaliśmy między innymi na odwiedzaniu okolicznych sanktuariów. Pielgrzymowaliśmy do Kalwarii Zebrzydowskiej, ważnego ośrodka kultu Maryjnego w Diecezji Krakowskiej, odwiedziliśmy oczywiście Królową Polski na Jasnej Górze. Mieliśmy okazję zobaczyć Wadowice, miasto w którym urodził się i dorastał Karol Wojtyła. Zobaczyliśmy Chorzów i Piekary Śląskie, duchową stolicę Śląska.

Ostatnie dni spędzaliśmy oczywiście w Krakowie, który zamienił się w wielotysięczne centrum młodych wyznawców Chrystusa. W wielobarwnym tłumie mieszaly się kolory niemal wszystkich flag świata. Usłyszeć można było języki z wszystkich kontynentów.

Gdy rozpoczynały się wspólne spotkania pod przewodnictwem papieża cała ta różnorodność zgromadzona w jednym miejscu tworzyła niezwykły obraz Kościoła, który może jest różny w poszczególnych wyznawcach, ale jeden poprzez tego, który go prowadzi.

Był to festiwal wiary, radości i wspólnoty. Mimo pokonywanych kilometrów nie było słyszać narzekan, ale okrzyki powitań i pozdrowień. Mimo ogromnego tłumu, nikt nie czuł się przytłoczony, ale otoczony życzliwością. Słowa papieża, proste i konkretne, trafiały do młodych i – miejmy nadzieję – zostawiły ślad.

Dla wszystkich uczestników, dla każdego z nas było to wielkie świadectwo żywej wiary, realnej obecności Chrystusa, który wbrew przewidywaniom i kalkulacjom chce uczynić świat lepszym, chce uczynić każdego z nas piękniejszym.

ks. Stanisław Zawiłowicz SCJ

Seurakunnassa tapahtuu

- Vauvabuumi seurakunnassamme jatkuu. Vuoden alusta lähtien on kastettu 31 lasta, mikä on historiallinen ennätys. Kaikille seurakuntamme perheille toivotamme Jumalan runsasta siunausta.
- Kesällä saimme tavata kirkossamme kahta lomailevaa seminaristia. Toinen on Tuomas Nyssölä seurakuntamme alueelta Pohjanmaan Lappajärveltä. Hän opiskelee papiksi Roomassa. Toinen on Martti Savijoki Sastamalasta. Martti on Saksan SCJ-pappien provinssin jäsen ja opiskelee papiksi Freiburgissa. Rukoilkaamme heidän puolestaan.
- Kesän aikana Pietarsaaren ja lähialueen seurakuntalaiset ovat remontoineet Pyhän Mikaelin kappelin sisätiloja sekä uusineet sen etupihan. Kadulta pihalle asennettiin uudet portaat ja tehtiin paljon muitakin töitä, kuten tämän lehden kansikuvasta näemme. Suuret kiitokset remonttiryhmälle, jonka työn jälki oli erittäin laadukasta.
- Hiippakuntamme piispa Teemu Sippo SCJ vieraili seurakunnassamme 15. heinäkuuta. Hänen mukanaan oli avustusjärjestön Bonifatiusverkin johtaja Msgr Georg Austen. Tänä vuonna piispamme on Tampereella vielä 17. ja 18. syyskuuta. Kumpanakin päivänä hän viettää messua kirkossamme. Piispamme käy myös Pohjanmaalla Pietarsaarella ja Vaasassa 13. marraskuuta.
- Seurakuntamme suurin toimiva ryhmä (lukuun ottamatta kansallisia ryhmiä) on naistenryhmä Tampereella. Se kokoontuu noin kerran kuukaudessa, yleensä Tampereen kirkon seurakuntasalissa. Iltojen ohjelma on mielenkiintoinen ja vaihteleva: esimerkiksi viime kevään aikana kuultiin Taizé-yhteisöstä, tutustuttiin kädestä pitäen kehräämiseen värttinällä ja rukilla sekä vierailtiin Amurin työläismuseokorttelin ohjelmallisessa illassa. Lehden valmistumisen aikaan syksyn ohjelma ei vielä ole valmis, mutta heti kun tapaamisten ajankohdat ja aiheet saadaan sovituksi, niistä ilmoitetaan seurakunnan verkkosivuilla ja kirkon eteisen ilmoitustaululla. Tervetuloa!

Jumalan laupeus parannuksen sakramentissa

Viesti Jumalan laupeudesta on yksinkertainen. Se ilmoittaa, että Jumala rakastaa meitä – meitä jokaista. Ja hän tahtoo meidän kaikkien ymmärtäävän, että hänen laupeutensa on suurempi kuin syntimme. Siten me voimme kääntyä hän puoleensa luottavaisina, ottaa vastaan hänen laupeutensa ja antaa sen virrata meistä toisiin ihmisiin.

Jumalan laupeuden viestin voimme helposti palauttaa mieleemme muistamalla kirjaimet A, B ja C.

A – Pyydä hänen laupeuttaan. Jumala tahtoo meidän lähestyvän häntä rukouksessa lakkamatta, katuvan syntejamme ja pyytävän häntä vuodattamaan armonsa yllemme ja koko maailman ylle.

B – Ole armahtavainen.

Jumala tahtoo meidän ottavan vastaan hänen laupeutensa ja antavan sen virrata vähityksellämme muihin. Hän tahtoo meidän osoittavan rakkautta ja anteeksiantoa muille samoin kuin hän osoittaa niitä meitä kohtaan.

C – Luota täysin Jeesukseen.

Jumala tahtoo meidän tietävän, että hänen laupeutensa armo riippuu luottamuksestamme. Mitä

enemmän me luotamme Jeesukseen, sitä enemmän saamme ottaa vastaan.

Tämä Jumalan laupeuden sanoma ja Jesus-hurskaus perustuu pyhän Faustina Kowalskan, oppimattoman puolalaisen nunnan, kirjoituksiin. Kuuliaisuudesta hengellistä ohjaajaansa kohtaan hän kirjoitti 600-sivuisen päiväkirjan, jossa ovat hänen vastaanottamansa Jumalan laupeuden ilmoitukset. Jo ennen hänen kuolemaansa 1938 Jumalan laupeuden hurskaus oli alkanut levitää.

Jumalan laupeus tulee julki mitä syvällisimmällä tavalla sovitukseen sakramentissa (kutsutaan myös katumuksen sakramentiksi ja ripiksi). Esimerkki laupeudesta, jonka se tuo esiin, kertoo meille, että Jumala rakastaa meitä loputtomasti. Hän tahtoo meidän ymmärtäävän, että hänen armonsa on suurempi kuin syntimme, jolloin voimme luottaa häneen.

Sovituksen sakramentiissa Jeesus on meille läsnä laupiaana Vapahtajana, armon lähteenä, joka puhdistaa, lohduttaa, antaa anteeksi ja palauttaa takaisin elämään. Seuraavassa on joitakin Herramme ilmoituksia sellaisina kuin hän antoi ne pyhälle Faustinalle, jotka sisar merkitsi muistiin Päiväkirjaansa.

Kun menet ripittäytymään laupeuden lähteelle, veri ja vesi, jotka virtasivat sydämetäni, virtaavat aina sielusi ylle.
(1602)

Armon istuimella (parannuksen sakramentiissa) **tapahtuvat suurimmat ihmeet, jotka toistuvat lakkamatta.**
(1448)

Tällä sielun kurjuus kohtaa laupiaan Jumalan. (1602) **Tule uskoen edustajani jalkojen juureen.** (1448) **Minä itse odotan sinua siellä. Olen vain kätkeytyneenä papissa. Minä itse toimin sielussasi.** (1602)

Ripittädy edessäni. Papin persoona on vain suoja-herhonani. Älä koskaan ajattele, millainen on se pappi, jota käytän työssäni. Avaa sielusi ripissä niin kuin avaisit sen minulle, ja minä täytän sinut valollani. (1725)

Vaikka sielu olisi kuin maatuva ruumis, niin että ihmisenäkökulmasta mitään toivoa ennalleen palautumisesta ei enää olisi ja kaikki olisi jo menetetty, Jumalan kannalta näin ei ole. Hänen laupeutensa ihme palauttaa sielun täysin ennalleen. Voi miten surkuteltavia ovatkaan sellaiset, jotka eivät käytä hyväkseen Jumalan laupeuden ihmettä! (1448)

Jeesus kannusti sisar Faustinaa kirjoittamaan ja puhumaan hänen armostaan, kuten s isar Päiväkirjaansa merkitsi: **Kerro sieluille, mistä he voivat etsiä lohdutusta. Se paikka on Jumalan armon istuin. – Jotta Jumalan laupeuden ihme olisi ihmiselle hyödyksi, hänen ei tarvitse lähteä pitkälle pyhiinvaellukselle tai toimittaa joitakin ulkokohtaista seremoniaa. Riittää, että hän tulee uskoen minun edustajani jalkojen juureen ja ilmaisee hänelle puutteellisuutensa.**
(1448)

Rakas veli, rakas sisar, milloin sinä viimeksi ripittäydyit? Onko laupeuden sakramenti sinulle kallisarvoinen ja tärkeä? Oletko tietoinen, että Kristus tahtoo sinun osallistuvan tähän sakramentiin usein, säädöllisesti ja hartaudella, niin että laupeuden ihme voi tapahtua sinussa? Luota Jeesukseen, tee mitä hän sanoo ja elät ikuisesti hänen kanssaan taivaassa.

*Isä Zenon Strykowski SCJ
kirkkoherra*

Rakkaat seurakuntalaiset

Kiitän teitä sydämellisesti anteliaisuudestanne seurakunnan eteen niin rukoussin, veljellisen rakkaudentyön kuin taloudellisen avustamisen muodossa. On selvää, että seurakuntamme elää ja kasvaa teidän aktiivisuutenne varassa. Hyvä veli, hyvä sisar, haluan kutsua sinua katsomaan ja tutkimaan omaa sisintäsi ja löytämään kuinka Jumala kutsuu sinua ottamaan osaa ja käyttämään lahjojasi seurakunnan hyväksi. Meille katolilaisille on hyvin tärkeää muistaa, että usko ilman tekoja on kuollut ja siksi voimme olla varmoja, että kun annamme itsemme rakkauden hengessä kirkon ja seurakunnan hyväksi, meidän uskomme syvenee ja suhtemme Jumalan kanssa vahvistuu.

Haluan tässä yhteydessä nostaa esille etenkin seurakuntamme taloudellisen tilan. Olen syvällisesti kiitollinen kaikille teille, jotka jo tuette seurakuntaamme taloudellisesti. Tämän uhrautuvaisuutenne varassa seurakuntamme toiminta ja sen pastoraalisen työn puiteet ovat parantuneet ja esimerkiksi olemme voineet hankkia Vaasasta tilat kappelia ja virka-asuntoa varten. Koska seurakunnan tarpeet kasvavat jatkuvasti, emme voi pysähtyä tähän. Seurakuntamme kasvun varmistamiseksi tarvitsemme kaikkien aikuisen seurakuntalaisten säännöllistä tukea seurakunnan eteen. Tällä hetkellä noin kolmasosa aikuisista seurakuntalaista avustaa seurakuntaa joko kolehdin tai pankkiiriiden muodossa. Koska seurakuntamme talous riippuu täysin vapaaehtoisista avustuksista, pyydän, että kaikki aikuiset seurakuntalaiset, joilla on tuloja, avustaisivat seurakuntaa kuukausittain mahdollisuksiensa mukaan.

On hyvä pitää mielessä, että seurakuntamme ei saa varsinaista taloudellista avustusta mistään ulkopuolisesta lähteestä, vaan pääinvastoin tukee kirkkoja muutaman kerran vuodessa. Tämä tapahtuu käytännössä sunnuntaikolehdin muodossa joko hiippakunnallellemme tai Pyhälle Istuimelle. Sen lisäksi, hiippakuntamme huonon taloudellisen tilanteen vuoksi olemme tukeneet piispamme pyynnöstä hiippakuntaa tänä vuonna suoraan taloudellisesti erillisellä 10 000 € kerta-avustuksella.

Voimme kilvoitella kirkon tarpeiden taloudellisessa tukemisessa vaikka luterilaisten tai ortodoksienvaillaisten esimerkkiä seuraten. He antavat verotuksen kautta tuloistaan noin 1,5% automaattisesti omille yhteisöilleen. Käytännössä meidän osaltamme tällaisesta säännöllisestä avustuksesta voidaan sopia vaikka joko kassalla oman pankin kanssa tai säättämällä verkkopankissa kuukausittain toistuvan siirron seurakunnan tilille.

Seurakuntaamme odottavat merkittävät välittämättömät taloudelliset panostukset lähi vuosina, mm. Tampereen kirkkorakennuksen putki- ja sähköremontit. Nämä kaivatut hankkeet pystytään toteuttamaan kuitenkin vasta silloin, kun seurakuntamme saa kerättyä riittävästi varoja. Kiitän jo etukäteen anteliaisuudestanne ja iloitsen, että voimme yhdessä olla mukana rakentamassa seurakuntayhteisöämme.

*isä Zenon Strykowski SCJ
kirkkokoherra*

Lähtekäämme Nasaretiin

Joulukuun ensimmäisenä päivänä tulee kuluneeksi sata vuotta Charles de Foucauldin eli autuaan veli Charlesin kuolemasta. Hän kuoli vailla varsinaisia seuraajia, mutta hänen kuolemansa oli kuin venhänjyvänputoaminen maahan. Hän on hengellinen isämme, jonka syvällisiin mietiskelyihin, mutta myös hänen elämänsä antamaan esimerkkiin me usein palaamme. Viime vuoden aikana paavi Franciscus siteerasi veli Charlesia useamman kerran; erityisen painokkaasti hän toi esille veli Charlesin esimerkin rukoushetkessä, joka edelsi perheitä koskevaa synodia.(3.10.2015) Paavi Franciscus mainitsi, että voidaksemme ymmärtää paremmin perhettä ja sen asemaa, meidän olisi hyvä Charles de Foucauldin lailla mietiskelyn kautta ”käydä sisään Nasaretin perheen salaisuuteen”. Nämä veli Charles rukoilee:

”Pyhä Neitsyt Maria, Pyhä Joosef, antakaa minun teidän kanssanne asettua Herramme Jeesuksen jalkojen juureen. Suokaa minun viettää kanssanne Nasaretin elämääne: tästä täysin Jumalaan uppoutunutta elämää; koko Jeesuksen elämähän oli täysin Jumalaan uppoutunutta. Hän ei koskaan kadottanut Isänsä läheisyyttä ja läsnäoloa. Hän katseli alati Isänsä palvoen häntä ja tehdien aina hänen tahtonsa.

”Minun ruokani on tehdä Isäni tahto... En ole koskaan yksin, Isäni on aina kanssani, sillä minä teen aina sen, mikä on hänelle mieluista. Te jätätte minut yksin, mutta en ole koskaan yksin, sillä Isäni on minun kanssani... ” Nasaretissa, autiomaassa, julkisen elämäsi vaiheessa sisäinen elämäsi oli aina sama, oi Jeesus: aina ja kaikkialla Sinä olit samalla lailla uppoutunut, hukkunut Jumalassa... Ulkonaisesti tehtäväsi vaihtuvat: (...), mutta kuinka täydellisesti teitkään ulkonaiset tehtävät, et silti koskaan ollut erossa sisäisesti Jumalasta! Oi Jeesus,

anna minunkin elää tästä jatkuvaan, sisäistä rukouselämää, mikä ei koskaan lakkaa olemasta Sinun elämääsi ja mikä oli pääsääntöisesti olemassaolosi perusta; (...) tällaiseen elämään minut on kutsuttu: rukoukseen, raamatun lukemiseen, yksinkertaiseen työhön, jonka aikana puhun vähän, hyvin vähän ja jossa syön vähän, hyvin vähän yksinkertaisesti ja vaativattomasti: tämä oli Nasaretin elämääsi, harrasta, hiljaista, köyhää, vaatimatonta, työtelästä... Oi Jeesus, suo minun viettää tästä elämää täydellisesti Sinussa, Sinun kauttasi ja Sinulle! Anna tämän kaltainen armo kaikille lapsillesi Sinun takiasi!”

Vaikka tällainen mietiskely voikin kuulostaa oudolta meidän ajassamme, eikö elämämme yhtenä vetovoimana olekin elämä Jumalassa, hänen yhteydessään. Nasaretissa Jeesus eli 30 vuotta. Nasaret voi olla meille opin paikka nähdä elämämme, työmme, ihmisseutemme anteeksipyynnön ja anteeksisaaamisen valossa. Mikä ja millainen onkaan meidän ulkoinen Nasaretimme, missä meidät on kutsuttu elämään, me voimme tehdä sen yhdessä Jeesuksen, Marian ja Joosefin kanssa Jumalaan uppoutuneina.

Jeesuksen pikkusisar Leila

Kosketatko Kristusta?

Ilmestyskirjassa on teksti: ”Minä seison ovella ja kolkutan” (3:20). Jumala on lähellämme ja haluaa päästää sisään. Avaammeko silloin hänen oven ja päästämmekö hänet sisään? Vietämmekö aikaa hänen kanssaan ja aterioimmeko yhdessä? Paavi Franciscus ehdottaa, että kysyisimme myös toisin päin: Kuinka usein Jeesus on sydämessämme ja koputtaa päästäänkseen ulos?

Ehkä emme halua päästäää Jeesusta ulos, koska olemme lukkiutuneet oman turvallisuutemme rakenteisiin, jotka tekevät meidät orjiksi, ei vapaaksi Jumalan lapsiksi. Ehkä olemme myös arkoja osoittamaan uskoamme. Avointa uskon osoittamista ei pidetä nykyäikana arvossa; pääinvastoin niin sanotuille ”uskovaisille” hymyllään toisinaan sääliväsi ja pidetään heitä ehkä naurettavina. Me olemme Jumalan kuvia, Kristuksia. Astuessamme ulos Jeesus on meissä ja hänen laillaan meidän on oltava rohkeita ja valmiita kohtaamiseen.

Sana ”kohtaaminen” on tärkeää. Astuessamme ulos me tapaamme toisia ihmisiä. Usko tarkoittaa kohtaamista Jeesuksen kanssa ja meidän on tehtävä samoin kuin Jeesus: mentävä ihmisten luo. Nykyajan ihminen elää ristiriitojen, rikkinäisyyden ja pois heittämisen kulttuurissa. Sellainen, mitä ei tarvita, heitetään jätteisiin tai pannaan sivuun pois tieltä. Miten usein näemme jotakin sellaista, jota mielestämme ei enää tarvita, jolla ei enää ole käyttöä ja joka joutaa pois heitettäväksi? Millaiset ihmiset ovat niitä, joita emme enää tarvitse? Ketkä ovat sellaisia, joille me käännämme selkämme?

Etsimättä mieleen tulevat heikot ja sairaat, sellaiset jotka elävät toisten avun turvin. Tähän joukkoon voimme liittää monia, jotka joko tilapäisesti tai pysyvästi ovat kykenemättömiä huolehtimana itsestään, jotka ovat vaikeasti sairaita, vammaisia, kerjäläisiä, ajattelevat eri tavalla, uskovat eri tavalla. Heillä kaikilla on jotakin yhteistä: he ovat Jumalan kuvia, Kristuksia niin kuin meistä jokainen. Heitä meidän on mentävä tapaamaan, elämään toteksi ystävyyden kulttuuria, jonka Jumala on esimerkillään meille antanut.

Paavi Franciscus varoittaa meitä tulemasta tärkätyiksi ja ylikoulutetuiksi kristityiksi, jotka puhuvat tärkeistä teologisista asioista kahvia juodessaan. Meidän

on oltava rohkeita, mentävä ulos etsimään sellaisia, jotka ovat ihmiseksi tulleita Kristuksia. Paavi kertoo esittävänsä joitakin kysymyksiä almuja kerjäläiselle tai jollekin muulle tarvitsevalle antavalle: Katsoitko häntä silmiin? Kosketitko hänen kättää? Millaiselta tuntuu ajatus, että antaessani rahaa Hämeensillalla istuvalle miehelle, jolla on vain toinen terve jalka, ja katsoessani häntä silmiin katsonkin silmiin Kristusta ja kosketan Kristuksen kättä.

*Jeesus Kristus, Jumalan poika,
kiitos kesästä, joka näytti meille Jumalan tarkoituksen kauneuden.
Kiitos levosta, läheisistä ja heidän kanssaan viettämästämme ajasta.
Herra, opeta meitä kohtaamaan sellaisia,
jotka tarvitsevat meitä.
Opeta näkemään heidän katseensa sinun katseenasi,
ja heidän kätensä sinun käsinäsi.
Tätä pyydämme Jeesuksen Kristuksen kautta. Aamen.*

Elina Grönlund

Divine Mercy in the Sacrament of Reconciliation

The message of The Divine Mercy is simple. It is that God loves us – all of us. And, he wants us to recognize that his mercy is greater than our sins, so that we will call upon him with trust, receive his mercy, and let it flow through us to others.

The Divine Mercy message is one we can call to mind simply by remembering ABC:

A - Ask for his Mercy. God wants us to approach Him in prayer constantly, repenting of our sins and asking him to pour his mercy out upon us and upon the whole world.

B - Be merciful. God wants us to receive his mercy and let it flow through us to others. He wants us to extend love and forgiveness to others just as he does to us.

C - Completely trust in Jesus. God wants us to know that the graces of is mercy are dependent upon our trust. The more we trust in Jesus, the more we will receive.

This message and devotion to Jesus as The Divine Mercy is based on the writings of Saint Faustina Kowalska, an uneducated Polish nun who, in obedience to her spiritual director, wrote a diary of about 600 pages recording the revelations she received about God's mercy. Even before her death in 1938, the devotion to The Divine Mercy had begun to spread.

God's mercy manifests itself in the most profound way in the sacrament of Reconciliation (also called the Sacrament of Penance or Confession). The example of mercy that it demonstrates, tells us that God loves us endlessly. He wants us to recognize that his mercy is greater than our sin, so that we will put our trust in him.

In the Sacrament of Reconciliation Jesus is present for us as the merciful Saviour, the fountain of mercy that cleanses, comforts, forgives, and restores to life. Here are some revelations our Lord gave to St. Faustina, as recorded in her *Diary*:

When you go to confession, to this fountain of mercy, the Blood and Water, which came forth from My Heart, always flows down upon your soul (1602).

In the Tribunal of Mercy [the Sacrament of Reconciliation] ... the greatest miracles take place and are incessantly repeated (1448).

Here the misery of the soul meets the God of mercy (1602).

Come with faith to the feet of My representative (1448).

I Myself am waiting there for you. I am only hidden by the priest ... I Myself act in your soul (1602).

Make your confession before Me. The person of the priest is, for Me, only a screen. Never analyze what sort of a priest it is that I am making use of; open your soul in confession as you would to Me, and I will fill it with My light (1725).

Were a soul like a decaying corpse, so that from a human standpoint, there would be no hope of restoration and everything would already be lost, it is not so with God. The miracle of Divine Mercy restores that soul in full. Oh, how miserable are those who do not take advantage of the miracle of God's mercy! (1448).

Dear Brother, Dear Sister, when did you come to Confession last time? Is this Sacrament of Divine Mercy important and precious for you? Are you aware that Christ wants you to participate in this sacrament often, regularly and with great devotion so that the miracle of Divine Mercy may take place in you? Trust in Jesus and do what he says and you will live forever with him in heaven.

Fr. Zenon Strykowski SCJ

parish priest

Dear parishioners,

I thank you from my heart for your generosity toward our parish in prayer, works of love, as well as financial help. It is clear that our parish lives and grows from the strength of your activities. Dear Brother, Dear Sister, I wish to invite you to look and study your own inner beings and find how God invites you to share and use your gifts for the good of the parish. For us Catholics it is very important to remember the faith without deeds is dead, and therefore we can be sure that when we give ourselves in the spirit of love for the benefit of the Church and parish, our faith deepens and our relationship with God deepens.

I would like in this respect to present the financial situation of the parish. I am

deeply grateful to all of you, who support our parish financially. On the strength of this, your self-sacrifice, the activities of our parish and given framework of its pastoral work have improved; for example, we have been able to obtain a place for a chapel in Vaasa and for a priest's residence. Because the needs of the parish are continually increasing, we cannot stop there. To make certain the growth of the parish we need the regular support

of all adult parishioners for the sake of the parish. At this time about a third of the adult parishioners aid the parish through the Sunday collections or through a bank transfers. Because the parish finances depend entirely on voluntary contributions, I ask that all adult parishioners who have an income, make monthly contributions to the parish according to their possibilities.

It is good to keep in mind that our parish does not receive actual financial help from outside sources, but on the contrary supports the Church several times a year. This happens in the shape of Sunday collections to the diocese or the Holy See. In

addition because of the poor financial situation of the diocese we have supported it at the request of our bishop this year with a one-time contribution of 10 000 euros.

We can strive to support the financial needs of the church perhaps by following the example of the Lutheran or Orthodox churches. They give automatically through taxes about 1,5% of their income to their own congregations. In practice we, on our part, can arrange this kind of help either through transactions at our own bank, or by regulating a repeated monthly contribution through the internet.

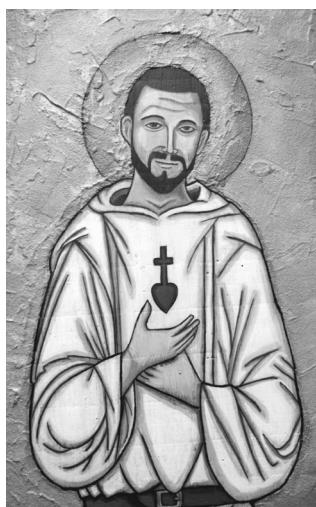
Our parish expects some large and necessary expenses in the near future, for example, the remodeling of the drainage and electrical systems in the church building in Tampere. These very necessary projects can be realized only when we have collected enough money. I thank you already for your generosity and I rejoice that we can together be part of building our parish community.

Zenon Strykowski SCJ

Parish priest

Let us go to Nazareth

On the first day of December we observe a hundred years since the death of Charles de Foucauld or blessed Brother Charles. He died without any real follower, but his death was like a wheat seed, which fell to the ground. He is our spiritual father, who in his deepest meditations as well as in his life has given us the example to which we often return. During the previous year Pope Francis quote Brother Charles many times; he very forcefully used Brother Charles' example in a prayer before the Synod on Family (2.10.2015). Pope Francis mentioned that in order to understand the family and its position better we should like good Charles de Foucauld "enter the mystery of the family of Nazareth through meditation. Brother Charles prays:

Holy Virgin Mary, Saint Joseph, let me sit at the feet of the Lord Jesus with you. Grant me to celebrate your life at Nazareth with you: this life completely absorbed in God. He never lost the nearness and presence of his father. He always looked at his Father worshipping him and doing his will.

"My food is to do the will of the Father...I am never alone, my Father is always with me, because I always do what is pleasing to him. You leave me alone, but I am not ever alone because the Father is with me..." In Nazareth in the wilderness, in the phase of my public life my interior life was always the same, O Jesus: always and everywhere You were absorbed, drowned in God in the same way...Outwardly Your task changed (...) but how completely you lived your public

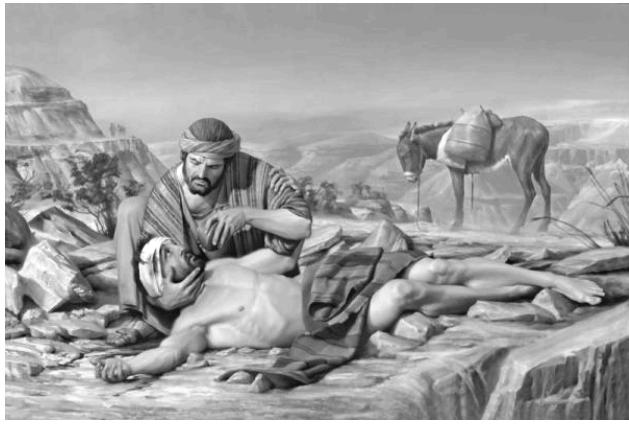
life, You never were interiorly away from God! O Jesus, let my life this continuous interior life of prayer, which never stops being in your life and what is basically the basis of your being; (...) to this life I am called: to pray, to read the Bible, to do simple work, during which I speak little, very little, where I eat a little, very little simply and unpretentiously: this was the life in Nazareth, pious, quiet, poor, unpretentious, work-filled...O Jesus, grant me to celebrate this life completely in You, through You and for You! Give this kind of grace to all Your children for Your sake!"

Although this meditation may sound strange in our times, isn't one of the attractions of our life to live in God in union with Him? Jesus lived in Nazareth for 30 years. Nazareth can be a place of learning for us to see our lives, our work, our human relations in the light of asking and giving of forgiveness. What and whatever kind our outward Nazareth is, where we are called to life, we can do it together with Jesus, Mary and Joseph absorbed in God.

Little Sister Leila of Jesus

Do you touch Christ?

In the book of Revelations is the text; "I stand at the door and knock" (3:20). God is close to us and wants to come in. Do we then open the door and let him in? Do we spend time with him and eat together? Pope Francis suggests that we could ask ourselves the opposite question: How often is Jesus in our hearts and knocks to get out?

Perhaps we want to let Jesus out because we are locked in the framework of our own security, which makes us slaves, not free children of God. Maybe we are too vulnerable to show our faith. Open acknowledgement of our faith is nowadays not respected; on the contrary so-called "believers" are smiled at rather pityingly and maybe considered

ridiculous. We are the images of God, Christs. When we step out Jesus is in us and like him we must be courageous and ready to meet.

The word "to meet" is important. When we step out we meet other people. Faith means meeting with Jesus, and like Jesus we are to go to other people. Nowadays people live in a culture of conflict brokenness and abandonment. That which we don't need we throw in the rubbish and put aside out of the way. How often do we

see something that we think we don't need, which has no use and which is then thrown away. What kind of people are those that we don't need? Who are those to whom we turn our back?

Without thinking hard the weak and sick come to mind, those whose lives depend on the help of other people. To this group we can add many who are temporarily or permanently unable to take care of themselves, who are seriously ill, crippled, beggars; those who think differently than we do, who believe in other things. They all have something in common; they are the images of God, Christs like all of us. We must go to meet them, to live in a real culture of friendship, which God by his example has given us.

Pope Francis warns us about becoming stiff and over-schooled Christians, who speak of important theological things while drinking their coffee. We must be courageous; we must go out to find those who are Christs who have become human. The Pope has presented some questions of when we meet beggars who ask for alms or others who need what we can give: Do you look him or her in the eye? Do you touch his or her hand? How does the idea feel, that in giving money to the man sitting on Hämeensilta, who has only one healthy leg, and looking him in the eye, we are also looking into the eyes of Christ and touching his hand?

Jesus Christ, the Son of God,

thank you for the summer, which showed us the beauty of God's meaning.

Thank you for the rest, for dear ones and the time spent with them.

Lord, teach us to meet those who need us.

Teach us to see your gaze in their gaze and their hands in your hands.

This we ask through Jesus Christ. Amen

Elina Grönlund

Den gudomliga barmhärtigheten i försoningens sakrament

Budskapet om gudomlig barmhärtighet är enkelt. Det är att Gud älskar oss - oss alla. Och han vill att vi skall erkänna att hans barmhärtighet är större än våra synder, så att vi kan vända oss till honom med tillit, ta emot hans barmhärtighet, och låta det flyta genom oss till andra.

Vi kan lätt minnas den gudomliga barmhärtighetens budskap genom att komma ihåg tre saker:

A. Be om barmhärtighet. Gud vill att vi alltid närmar oss honom i bön, att vi ångrar våra synder och ber honom utgjuta sin barmhärtighet över oss och över hela världen.

B. Var barmhärtig. Gud vill att vi mottar hans barmhärtighet och låter den flyta genom oss till andra. Han vill att vi sträcker ut vår kärlek och vår förlåtelse till andra, just så som han gör.

C. Lita fullständigt på Jesus. Gud vill att vi vet att hans barmhärtighets nåd gäller vår tilltro. Ju mera vi förlitar oss på Jesus, desto mer kommer vi att få.

Detta meddelande och tillbedjan till Jesus som den gudomliga barmhärtigheten grundar sig på skrivelser av den heliga Faustina Kowalska, en outbildad polsk nunna som, lydig sin andliga ledare, förde dagbok på cirka 600 sidor om de uppenbarelser hon fått om Guds barmhärtighet. Redan före hennes död 1938 hade tillbedjan av den gudomliga barmhärtigheten börjat.

Guds barmhärtighet får sitt djupaste uttryck i försoningens sakrament (eller botens sakrament eller bikt). Det visar i sin barmhärtighet hur Gud oändligt älskar oss. Han vill att vi skall erkänna att hans barmhärtighet är större än våra synder, så att vi kan sätta vår tillit till honom.

I försoningens sakrament visar sig Jesus som den barmhärtige frälsaren, barmhärtighetens källa som renar, tröstar, förlåter, och återupprättar liv. Här följer några uppenbarelser av Gud till den heliga Faustina, såsom hon nedtecknat dem i sin dagbok:

När du går till bikt, denna barmhärtighetens källa, kommer blodet och vattnet, som sprang ut ur mitt hjärta, alltid att rinner till din själ. (1602)

I barmhärtighetens domstol [försoningens sakrament] ... sker det största undret och upprepas oändligt. (1448)

Här möts själens eländighet och Guds barmhärtighet. (1602)

Kom i tro till min representants fötter. (1448)

Jag själv väntar på dig där. Jag är bara gömd av prästen ... Jag själv verkar i din själ. (1602)

Gör din bekännelse inför mig. Prästens person är bara en skärm för mig. Analysera aldrig en hurudan präst jag använder mig av; öppna din själ i bikten såsom du skulle till mig, och jag skall uppfylla dig med ljus. (1725)

Fastän själen skulle vara som ett ruttnande lik, som ur mänsklig synpunkt inte skulle ha något hopp och allting vore förlorat, så är det inte så för Gud. Den gudomliga barmhärtighetens nåd upprättar själen till fullo. Oh, hur olyckliga är inte de som inte använder sig av Guds barmhärtighets mirakel! (1448)

Jesus uppmanade syster Faustina att skriva och tala om hans barmhärtighet, vilket

hon noterade i sin dagbok: Berätta för själarna att de söker tröst, det vill säga barmhärtighetens domstol. Där sker det största undret [och] det upprepas ständigt. För att använda detta under behöver man inte göra en stor pilgrimsfärd eller utföra någon yttre ceremoni: det räcker att i tro komma till min representants fötter och avslöja sitt elände, och den gudomliga barmhärtighetens mirakel kommer att visa sig. Fastän själen skulle vara som ett ruttnande lik, som ur mänsklig synpunkt inte skulle ha något [hopp] och allting vore förlorat, så är det inte så för Gud. Den gudomliga nådens under upprättar själen till fullo (Dagboken, 1448).

Käre bror, kära syster, när kom du senast till bikt? Är den gudomliga barmhärtighetens sakrament viktigt och dyrbart för dig? Är du medveten om att Kristus vill att du deltar i detta sakrament ofta och med stor tillbedjan, så att den gudomliga barmhärtighetens under också kan ske i dig? Ha tilltro till Jesus och gör som han säger, så kommer du att för evigt leva med honom i himlen.

Fr. Zenon Strykowski SCJ

Församlingspräst

Kära församlingsmedlemmar,

Jag tackar er hjärtligt för er givmildhet till församlingen, både för förböner, kärleksgärningar och ekonomiskt stöd. Det är klart att vår församling lever och växer genom er aktivitet. Käre bror, kära syster, jag vill kalla dig att betrakta och undersöka ditt inre och finna hur Gud kallar dig att delta och ge av dina gåvor till församlingens bästa. För oss katoliker är det mycket viktigt att minnas att tro utan gärningar är död, och därfor kan vi vara övertygade om att då vi ger i en anda av kärlek för kyrkan eller församlingen, fördjupas vår tro och vårt förhållande till Gud förstärks.

Jag vill i detta sammanhang i synnerhet lyfta fram församlingens ekonomiska situation. Jag är djupt tacksam till alla er som stöder församlingen ekonomiskt. Tack var era uppoffringar har församlingens verksamhet och det pastorala arbetet förbättrats och vi har till exempel kunnat skaffa utrymmen i Vasa för kapellet och en tjänstebostad. Eftersom församlingens behov hela tiden ökar, kan vi inte stanna här. För att försäkra församlingens tillväxt behöver församlingen regelbundet ekonomiskt stöd av alla församlingens vuxna medlemmar. För tillfället stöds församlingen av ungefär en tredjedel av de vuxna församlingsmedlemmarna, antingen via kollekten eller via bankgiro. Eftersom församlingens ekonomi fullständigt är beroende av de frivilliga bidragen, ber jag att alla vuxna församlingsmedlemmar, som har inkomster, månatligen skulle stöda församlingen enligt vad de förmår.

Det är bra att komma ihåg att vår församling inte får egentliga ekonomiska understöd från någon utomstående källa, utan tvärtom stöder vi kyrkan några gånger om året. Detta sker via kollekten antingen till stiftet eller till den heliga stolen. Dessutom har vi, på grund av stiftets dåliga ekonomiska situation och på begäran av biskopen, detta år direkt stött stiftet med en enskild betalning på 10.000 euro.

Vi kan utmana oss själva vad gäller stödet till församlingen till exempel genom att följa luteranerna eller de ortodoxa. De ger via beskattningen cirka 1,5 procent automatiskt till sitt samfund. I praktiken kan man komma överens om att likadant förfarande i bankens kassa eller genom att i nätbanken mata in ett månatligt bidrag till församlingens konto.

Vår församling står inför stora och nödvändiga ekonomiska satsningen de kommande åren, bland annat rör- och el-renovering av kyrkan i Tammerfors. Dessa behövliga projekt kan dock utföras först när församlingen har fått in tillräckligt med medel. Jag tackar på förhand för er generositet och gläds över att vi tillsammans kan bygga upp vår församlingsgemenskap.

Fr. Zenon Strykowski SCJ

Kyrkoherden

Låt oss gå till Nasaret

Den första december har hundra åt förflutit från Charles de Foucaulds, dvs. salige broder Charles död. Han dog utan egentliga följare, men hans död var likt ett vetekorn som faller till marken. Han är vår andlige fader, och vi återkommer ofta till hans djupa meditationer och hans livs exempel. I fjol citerade påven Franciscus broder Charles vid flera tillfällen; i synnerhet betonade han broder Charles förebild vid det bönetillfället, som föregick synoden om familjen (3.10.2015). Påven Franciscus sade att för att vi bättre skall förstå familjen och dess ställning, borde vi likt broder Charles i meditation ”gå in i familjens i Nasaret hemlighet”. Broder Charles ber så här:

”Heliga Jugfru Maria, Helige Josef, låt mig tillsammans med er sätta mig vid vår Herre Jesu fötter. Låt mig tillbringa tid med er i Nasaret: detta liv helt uppfyllt av Gud; för hela Jesu liv var ju uppfyllt av Gud. Han förlorade aldrig närheten till Fader eller Faderns närvaro. Han betraktade och tillbad ständigt Fadern och gjorde alltid dennes vilja.

”Min föda är att uppfylla Faderns vilja... Jag är aldrig ensam, min Fader är alltid med mig, för jag gör alltid det som behagar

honom. Ni lämnar mig ensam, men jag är aldrig ensam, för min Fader är med mig..." I Nasaret, i öknen, i ditt offentlig liv var ditt inre alltid detsamma, o Jesus: alltid och hela tiden var du fullkomligt uppfylld av Gud... Dina ytter uttalanden ändrades: (...) men hur fullständigt uppfylldes du inte dina ytter uttalanden, du var aldrig skild i ditt inre från Gud! O Jesus, låt mig också leva detta fortgående, inre böneliv, som aldrig upphör att vara ditt liv och som är grunden för din existens; (...) till detta liv är jag kallad: till bön, till bibeläsnings, till enkelt arbete, medan jag talar litet, mycket litet, och äter litet, mycket litet och enkelt och anspråkslös: detta var ditt liv i Nasaret, ödmjukt, stillsamt, fattigt, anspråkslös, arbetsamt... O Jesus, låt mig få tillbringa detta liv i fullständig enhet med dig, i dig och för dig! Ge denna samma nåd till alla dina barn för din skull!"

Fastän en dylig meditation kan kännas främmande i vår tid, är det inte så, att en drivkraft i vårt liv är livet i Gud, tillsammans med honom. Jesus levde 30 år i Nasaret. Nasaret kan för oss vara en plats där vi kan lära oss och se vårt liv, vårt arbete, våra mänskorelationer i en anda av förlåtelse. Var än vårt ytter Nasaret är, var än vi är kallade att leva, kan vi göra det tillsammans med Jesus, Maria och Josef i Guds gemenskap.

Lilla syster Leila av Jesus

Berör du Kristus?

I Uppenbarelseboken finns texten "Jag står vid dörren och knackar" (3:20). Gud finns nära oss och vill komma in. Öppnar vi då dörren för honom och släpper vi honom in? Tillbringar vi tid med honom och äter vi tillsammans? Påven Franciscus föreslår att vi skulle ställa frågan tvärtom: Hur ofta är Jesus i vårt hjärta och knackar för att komma ut?

Kanske vi inte vill släppa Jesus ut för att vi har låst in oss i vår trygghet, som gör oss till slavar, inte till Guds barn. Eller kanske vi är skygga att visa vår tro. Att öppet visa sin tro värderas inte idag; tvärtom småler man ömkande åt så kallade "troende" och kanske anser man dem skrattretande. Vi är Guds avbild, kristusar. Då vi stiger ut är Jesus i oss, och liksom han bör vi vara modiga och beredda på möten.

Ordet "möten" är viktigt. Då vi stiger ut träffar vi andra mänskor. Tron betyder möten med Jesus och vi bör göra på samma sätt som Jesus: gå till mänskorna. Dagen mänska lever mitt ibland konflikter, söndrighet, och en slit-och-släng kultur. Det som inte behövs, slängs bland soporna eller ställs åt sidan. Hur ofta ser vi inte

sådant, som vi tycker att inte behövs, inte är användbart och bör slängas? Hurudana är de mänskor, som vi inte mera behöver? Vem är det som vi vänder ryggen åt?

Osökt kommer jag att tänka på svaga och sjuka, de som är beroende av andras hjälp. Till dem hör också många som tillfälligt eller bestående inte kan ta hand om sig själv, som är svårt sjuka, handikappade, tiggare, av avvikande åsikt, av annan tro. De har alla ett gemensamt: de är Guds avbild, kristusar, såsom vi alla. Det är dem vi skall gå och möta för att leva en kultur av verklig vänskap, vilken Gud i sitt exempel visat oss.

Påven Franciscus varnar oss från att bli finputsade och överutbildade kristna, som talar om viktiga teologiska spörsmål över kaffet. Vi skall vara modiga, gå ut och söka upp dem som är mänskoblivna kristusar. Påven berättar att han ställer frågor till den som ger en gåva till en tiggare eller någon annan hjälpbekräftande: Tittade du honom i ögonen? Rörde du hans hand? Hur känns tanken, att när du ger en peng till mannen som sitter på Tavastbron och bara har ett ben, och då du ser honom i ögonen, ser du Kristus i ögonen och berör Kristi hand.

Jesus Kristus, Guds son tack för sommaren, som visade oss Guds avsikts skönhet. Tack för vilan, för våra nära och tiden med dem. Herre, lär oss att möta dem som behöver oss. Lär oss att i deras blick se din blick, i deras hand din hand. Detta ber vi genom Jesus Kristus. Aamen.

Elina Grönlund

Miłosierdzie Boże w Sakramencie Pojednania

Przesłanie Bożego Miłosierdzia jest proste. Zawiera się ono w prawdzie, że Bóg kocha nas wszystkich i pragnie abyśmy zaakceptowali, że Jego miłosierdzie jest większe od naszych grzechów, dlatego też możemy ufnie o nie prosić, otrzymywać je i przekazywać je innym.

Nabożeństwo o Bożym Miłosierdziu możemy streszczyć w trzech punktach:

- Powinniśmy prosić Boga o miłosierdzie. Bóg pragnie, abyśmy stale przychodzili do niego, żałowali za popełnione grzechy i błagali go o miłosierdzie dla nas i całego świata.
- Powinniśmy być miłosiernymi. Bóg pragnie, abyśmy przyjęli jego miłosierdzie i dzielili się nim z innymi. Bóg pragnie obdarzyć miłością i przebaczeniem innych ludzi, tak jak uczynił wobec nas.
- Powinniśmy bezgranicznie zaufać Jezusowi. Bóg pragnie, abyśmy wiedzieli, że udzieli on nam łaski miłosierdzia na tyle, na ile będziemy jemu ufać. Im więcej ufamy Jezusowi, tym więcej łask otrzymamy.

Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego opiera się na pismach świętej Faustyny Kowalskiej, polskiej zakonnicy, która ukończyła zaledwie cztery klasy szkoły powszechnej. Posłuszna poleceniu spowiednika, spisała ona w 600-stronicowym Dzienniku tajemnicę Bożego Miłosierdzia, objawioną jej przez Jezusa. Jeszcze przed jej śmiercią w 1938 roku, Nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia zaczęło się rozpowszechniać.

Boże Miłosierdzie objawia się w najgłębszy sposób w Sakramencie Pokuty i Pojednania, zwany również spowiedzią. Moc działania Bożego Miłosierdzia w tym sakramencie mówi nam, że Bóg kocha nas nieskończennie. Bóg pragnie, abyśmy zrozumieli, że jego miłosierdzie jest większe niż nasz grzech i dlatego możemy do końca zaufać Bogu.

Jezus jest obecny w Sakramencie Pojednania jako miłosierny Zbawca, źródło miłosierdzia, które obmywa nas z grzechów, pociesza, przebacza i przywraca nam życie. Oto wybrane słowa naszego Pana przekazane świętej Faustynie i zanotowanie w jej Dzienniczku:

„Córko, kiedy przystępujesz do spowiedzi świętej, do tego źródła miłosierdzia Mojego, zawsze spływa na twoją duszę Moja krew i woda, która wyszła z Serca Mojego, i uszlachetnia duszę.” (1602)

„Pisz, mów o Moim miłosierdziu. Powiedz duszom, gdzie mają szukać pociech, to jest w trybunale miłosierdzia; tam są największe cuda, które się nieustannie powtarzają.” (1448)

„Tu nędza duszy spotyka się z Bogiem miłosierdzia.” (1602)

„Aby zyskać ten cud... wystarczy przystąpić do stóp zastępcy Mojego z wiara i powiedzieć mu nędzę swoją, a cud miłosierdzia Bożego okaże się w całej pełni.” (1448)

„Kiedy się zblizasz do spowiedzi, wiedz o tym, że Ja sam w konfesjonale czekam na ciebie, zasłaniem się tylko kapłanem, lecz sam działałem w duszy.” (1602)

„Jak się przygotowujesz w Mojej obecności, tak się i spowiadasz przede Mną. Kapłanem się tylko zasłaniam. Nigdy nie rozbieraj, jaki jest kapłan, którym się zasłoniłem, i tak się odsłaniaj w spowiedzi, jako przede Mną, a duszę twoją napełnię światłem moim.” (1725)

„Choćby dusza była jak trup rozkładający się i choćby po ludzku już nie było wskrzeszenia, i wszystko już stracone – nie tak jest po Bożemu, cud

milosierdzia Bożego wskrzesza tę duszę w całej pełni. O biedni, którzy nie korzystają z tego cudu milosierdzia Bożego, na darmo będącie wołać, ale będzie już za późno.” (1448)

Drogi Bracie, Droga Siostro, kiedy byłeś/byłeś u spowiedzi ostatni raz? Czy cenisz sobie ten sakrament Bożego Miłosierdzia? Czy wiesz o tym, Chrystus pragnie, abyś przystępował/przystępowała do tego sakramentu często, regularnie i z wielką pobożnością po to, aby cud Bożego Miłosierdzia dokonał się w pełni w tobie? Zaufaj Jezusowi i uczynią to, czego on od Ciebie pragnie a będziesz żył/żyła z nim na wieki w niebie.

*ks. Zenon Strykowski SCJ
proboszcz*

Drodzy Parafianie,

Serdecznie dziękuję wszystkim tym, którzy hojnym sercem wspierają naszą parafię modlitwą, posługą w duchu braterskiej miłości jak też ofiarami materialnymi. Nasza parafia żyje i rozwija się dzięki Waszej aktywności.

Każdy z nas jest powołany przez Boga do budowy jego Kościoła. Drogi Bracie, Droga Siostro, proszę, wejrzyj w swoje serce by odkryć do jakiej posługi wzywa Cię Bóg w naszej parafii. Czy wiesz już dokładnie, w jaki sposób możesz czynić dobro dla parafii posługując się otrzymanymi od Boga talentami? Wiara bez uczynków jest martwa. Możemy zatem być pewni, że jeśli z miłością ofiarujemy siebie w darze dla Kościoła i parafii, wtedy nasza osobista wiara pogłębi się a nasz związek z Bogiem umocni się.

W duchu wspólnej troski o dobro parafii pragnę poruszyć sprawę ekonomiczną sytuacji naszej parafii.

Jestem wdzięczny wszystkim Wam, Drodzy Bracia i Siostry, którzy wspomagacie parafię materialnie. Dzięki Waszej ofiarności funkcjonowanie naszej parafii, a zwłaszcza zaplecze umożliwiające posługę pastoralną, polepszyło się. W ostatnich latach w końcu było możliwe nabycie przez naszą parafię pomieszczeń na kaplicę i mieszkanie służbowe w Vaasa. Na tym jednak nie możemy poprzestać, gdyż potrzeby pastoralne naszej parafii wciąż rosną. Liczba parafian szybko się powiększa. Dalszy rozwój naszej parafii będzie możliwy tylko wtedy, jeśli wszyscy jej dorosły członkowie będą systematycznie wspierać ją materialnie. Obecnie około jedna trzecia dorosłych parafian wspomaga naszą parafię pieniężnie, czy to w formie składki w czasie niedzielnej mszy świętej, czy to poprzez przekazywanie pieniędzy na konto parafii.

Drodzy Bracia i Siostry, ta parafia jest Waszą parafią i jedynie od Was otrzymuje ona środki na swe funkcjonowanie. Proszę zatem z całego serca, aby wszyscy dorosli parafianie, którzy mają dochody, co miesiąc wspomagali parafię przekazując pewną sumę – wg swych możliwości – na konto parafii.

Pragnę podkreślić, że nasza parafia nie otrzymuje żadnej materialnej pomocy z zewnątrz. Przeciwnie, kilkakrotnie w ciągu roku przekazujemy składki niedzielne na potrzeby Diecezji bądź też Kościoła Powszechnego. Ponadto, ze względu na trudną sytuację materialną naszej Diecezji, nasza parafia na prośbę Księdzia Biskupa przekazała Diecezji w tym roku 10. 000 euro jako jednorazową pomoc.

Czy pozwolimy, aby we wspieraniu materialnych potrzeb Kościoła wyprzedzili nas luteranie lub prawosławni? W formie automatycznie pobieranych podatków oddają oni swym kościołom około 1,5% swoich dochodów. Także my, katolicy, możemy zadbać o to, aby regularnie wspierać Kościół. Możemy to uczynić przy okienku w naszym banku lub na stronie internetowej swojego banku ustawiając co miesiąc powtarzający się przelew na konto parafii.

Naszą parafię czekają w najbliższych latach ważne i konieczne wydatki, m.in. na remont rur i instalacji elektrycznej w budynku naszego kościoła w Tampere. Te ważne remonty zdołamy wykonać jedynie po uzbieraniu na nie wystarczających środków. Drodzy Bracia i Siostry, z góry dziękuję za Waszą szczodrość. Cieszę się, że razem możemy budować naszą wspólnotę parafialną.

*ks. Zenon Strykowski SCJ
proboszcz*

Seurakunnan henkilöuutisia

Kastettuja:

Alicja Zofia Mytnik
Alexandre Si Seria
Alexandre Kamanzi
Thom Ailbe Evert
Kamsiyochukwa David Aguh
Cassey Clair Urquia
Luka Marcel Delmestre
Daniel Olechnovic
Tony Su
Hashim Jamal Hadi Al Juboori
Daelyn Chia
Emily Dang

Ensimmäisen kommuunion ovat saaneet:

Joona Asikainen
Nikita Blinov
Santeri Höglman
Sofia Järvinen
Amani Kinabo
Silja Kivistö
Jeehyung Lee
Elsa Lenihan
Thomas Uimonen
Julia Verdu
Maria Verdu
Stella Eronen
Linnea Laakso
Agata Wojtas
Alexandre Kamanzi
Laura Zeidler
Joselyne Uwineza
Faustin Ngabo
Rosemary Mo

Vahvistuksen sakramentin on saanut:

Oluchi Nnadikekwe

Herrassa poisnukkuneet:

Keijo Kalevi Pentikäinen

Paul Konrad Dill

Jussi Mikael Ahola-Huhta

Maija Markkula

Milos Hlavacek

Avioliittoon vihittyjä:

Per Jockum Lillsund ja Thuy Tien Luong

Benjamin André Rasmus ja Sophia Del Sol Björkqvist

Juho Sampsia Samuel Kulmala ja Monika Ewa Bryl

Vianney Lwebuga ja Ernestine Mulisa

Emeka Reginald Nnadikekwe ja Oluchi Nnadikekwe

Pyhän ristin seurakunnan ohjelma

Tampereen Pyhän ristin kirkossa vietetään päämessua sunnuntaisin klo **10.30**suomen kielessä ja iltamessu klo **17.00** englannin kielessä.**Arkimessuja** vietetään maanantaina, keskiviikkona, torstaina ja perjantaina illalla klo **18.00**.Tiistaina yleensä on aamumessu klo **7.30**.

Lauantaina messun ajankohta vaihtelee viikoittain.

Sunnuntaisin ennen päämessua on ruusukkorukous klo **10.00**, ennen englanninkielistä messu klo 16.30 ja **keskiviikkoisin** ennen iltamessua vesper klo **17.40**.**Torstaisin ja perjantaisin** klo **18.30** on adoraatio.

Paastonaihana perjantaina klo 17.30 on ristintie.

Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimusten mukaan.***HUOM.** Papin matkat, katekeesipäivät, lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista pappilasta tai kirkon ilmoitustaululta!*

Pyhän ristin kirkossa Tampereella

*(Sunnuntai- ja juhlamessut sekä tärkeimmät tapahtumat)***11.9 – 26.12.2016****Syyskuu 2016**

su 11.9	10.30	Sunnuntain messu suomen kielessä
	17.00	Sunday Mass in English
ke 14.9	17.40	Vesper
	18.00	Juhlamessu – Seurakuntamme nimikkojuhla
la 17.9	11.00	Vahvistusnuorten harjoitus ja rippi
	17.00	Piispanmessu – kirkkoon ottaminen
su 18.9	10.30	Piispanmessu – vahvistus
	14.00	Messu puolan kielessä
	17.00	Sunday mass in English

la 24.9	9.50	Katekeesi
	14.00	Perhemessu
su 25.9	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	12.00	Sunnuntain messu vietnamin kieellä
	17.00	Sunday Mass in English

Lokakuu 2016

la 1.10	10.30	Lastenkerho
	12.30	Perhemessu
su 2.10	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	17.00	Sunday Mass in English
la 8.10	9.50	Katekeesi
	14.00	Perhemessu
su 9.10	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	17.00	Sunday Mass in English
su 16.10	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	14.00	Sunnuntain messu puolan kieellä
	17.00	Sunday Mass in English
su 23.10	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	12.00	Sunnuntain messu vietnamin kieellä
	17.00	Sunday Mass in English
su 30.10	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	17.00	Sunday Mass in English

Marraskuu 2016

la 5.10	10.30	Messu poisnukkuneiden puolesta suomen kieellä
	12.00	Mass for the Faithful Departed in English
su 6.11	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	17.00	Sunday Mass in English
la 12.11	9.50	Katekeesi
	14.00	Perhemessu
su 13.11	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	17.00	Sunday Mass in English
su 20.11	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	14.00	Msza święta w języku polskim
	17.00	Sunday Mass in English
la 26.11	10.30	Lastenkerho
	12.30	Perhemessu
su 27.11	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	12.00	Sunnuntain messu vietnamin kieellä
	17.00	Sunday Mass in English

Joulukuu 2016

su 4.12	10.30	Sunnuntain messu suomen kieellä
	17.00	Sunday Mass in English
ti 6.12	10.30	Messu isänmaan puolesta
la 10.12	9.50	Katekeesi
	12.00	Lastenkerho
	14.00	Perhemessu
	14.45	Pyhän Nikolauksen vierailu

su 11.12	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	17.00	Sunday Mass in English
su 18.12	10.30	Sunnuntain messu suomen kielellä
	14.00	Msza święta w języku polskim
	17.00	Sunday Mass in English
la 24.12	24.00	Jouluyön messu
su 25.12	10.30	Joulupäivän messu
	14.00	Msza święta Bożonarodzeniowa w języku polskim
	16.00	Christmas Mass in English
	18.00	Joulupäivän messu vietnamin kielellä
ma 26.12	10.30	Tapaninpäivän messu

Messut Tampereen ulkopuolella

11.9 – 26.12.2016

<u>HÄMEENLINNA</u> <i>Matti Alangon katu 11</i> 2.10 klo 15.00 6.11 klo 15.00 4.12 klo 15.00	<u>KRISTIINANKAUPUNKI</u> <i>Kristiinan kirkko</i> pe 14.10 klo 18.00 pe 16.12 klo 18.00
<u>SEINÄJOKI</u> <i>Lakeuden Risti, Ala-Kuljunkatu 1,</i> pe 30.9 klo 18.00 seurakuntasalissa la 22.10 klo 18.00 seurakuntasalissa pe 11.11 klo 18.0 seurakuntasalissa la 10.12 klo 18.00 seurakuntasalissa	<u>KOKKOLA</u> <i>Katariinankatu 3</i> la 8.10 klo 16.00 la 12.11 klo 16.00 ma 26.12 klo 16.00
<u>PIETARSARI</u> <i>Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelintie 5</i> su 11.9 klo 12.00 la 1.10 klo 12.00 su 9.10 klo 12.00 su 23.10 klo 12.00 la 29.10 klo 12.00 la 5.11 klo 12.00 su 13.11 <u>klo 12.00 Piispanmessu</u> la 19.11 klo 12.00 la 3.12 klo 12.00 su 11.12 klo 12.00 ma 26.12 klo 12.00	<u>VAAASA</u> <i>Pyhän Sydämen kappeli, Rauhankatu 8 C 22</i> su 11.9 klo 16.00 la 1.10 klo 16.00 su 9.10 klo 16.00 la 15.10 klo 16.00 su 23.10 klo 16.00 la 29.10 klo 16.00 la 5.11 klo 16.00 su 13.11 <u>klo 17.00 Piispanmessu (HUOM! aika)</u> la 19.11 klo 16.00 la 3.12 klo 16.00 su 11.12 klo 16.00 su 25.12 klo <u>17.00 (HUOM! aika)</u>

Tampere, 21.5.2016 Ensimmäinen kommuunio

Ensikommuuniolapset, uskonnontietäjät ja kirkkoherra

Joukkokirje

Itella Green

Jos vastaanottajaa ei tavoiteta,
lehti pyydetään palauttamaan osoitteeseen:

Pyhän ristin seurakunta
Amurinkuja 21 A
33230 Tampere

Seurakuntamme tilinumero (Parish bank account):

FI08 2236 1800 0045 66

Tilin omistaja (*The owner of the account*):
Pyhän ristin seurakunta, Katolinen kirkko Suomessa

* * * *

Seurakuntamme Pohjanmaa-alueen tilinumero

Vaasa Chapel and Ostrobotnia bank account:

FI50 2236 1800 0147 71

Tilin omistaja (*The owner of the account*):
Pyhän ristin seurakunta, Katolinen kirkko Suomessa

* * * *

**Our Parish bank account for those,
who send donations from abroad:**

Pyhän ristin seurakunta, Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere, Finland

IBAN: FI08 2236 1800 0045 66

BIC: NDEAFIHH

<p>Pyhän ristin seurakunta, Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere puh: (03) 2127280 sähköposti: risti@katolinen.fi kotisivu: http://risti.katolinen.fi</p>	<p>Seurakuntalehden toimitus ja työryhmä: Pyhän ristin seurakunnan seurakuntalaiset. Lehden taitto: isä Zenon. Isä Zenon: 044 065 85 27</p>
---	---